

Danmarks kommunistiske Partis Manifest.*)

Vedtaget af Centralkomiteen den 30. Juni 1935.

Hele Samfundsudviklingen siden Verdenskrigen og i Særdeleshed gennem Kriseaarene viser, at der under Kapitalismen ikke kan skabes ordentlige Leveforhold for Folkets overvældende Flertal, for den arbejdende Befolkning i By og paa Land.

Hvis Produktion og Fordeling var ordentlig organiseret, saa Natur, Teknik og Menneskekraft gik op i en højere Enhed, vilde der ikke være Grænser for den Mængde Produkter, de Rigdomme, der kunde frembringes, og der vilde oprinde en Samfundstilstand, hvor alle kunde have Overflod.

I Dag undertrykkes den arbejdende Befolkning i alle kapitalistiske Lande under Overklassens Herredømme. Produktion og Fordeling er organiseret som en faatallig Kapitalistklasses Udbytning og Udsugning af Folkets store arbejdende Flertal. Kapitalisterne tager ikke Hensyn til Behovet, Nøden eller Arbejdsløsheden, men kun til eget Profitbegær, og derfor ser vi voksende Fattigdom, Nød og Elendighed for Befolkningens Flertal følge i KølvanDET paa den tekniske Udvikling. Derfor er saakaldt Overproduktion parret med Mangel. Derfor destrueres Levnedsmidler, mens Tusinder af Munde ikke kan mættes. Derfor tvinges Landbrugere økonomisk i Knæ, mens Byernes Arbejderbefolkning ikke har Raad til at købe Landbrugets Produkter. Derfor har den tekniske Udvikling ikke bragt Velsignelse, men forøget Arbejdsløshed. Det kapitalistiske System er kommet dertil, hvorom Karl Marx siger, at det kan ikke længere ernære sine egne Slaver — det har derfor intet bedre fortjent end at gaa til Grunde!

Kapitalismens Modsætning er den socialistiske Sovjet-Union, som omfatter en Sjattedel af Jordens Overflade, med 175 Millioner Indbyggere. Der tilhører al Jord og alle Produktionsmidler det arbejdende Folks Samfund, — der er Kapitalisterne jaget bort og deres Udbytning afskaffet. Derfor er Sovjet-Unionen et Land uden arbejdsløse, uden Landbrugs-

*) Manifestets Indlednings- og Slutningsafsnit er i Gengivelsen her noget forkortet.